

Το 1957 ο Sophia Loren είναι 23 ετών, έχει όμως συμμετάσχει σε περισσότερες από τριάντα κινηματογραφικές παραγωγές, και το καλοκαίρι του '57, έρχεται στον τόπο μας για τα γυρίσματα του *boy on a dolphin*. Το παιδί και το δελφίνι όπως τιτλοφορήθηκε στην Ελληνική.

Το 2020, στα 86 της, πρωταγωνιστεί στην παραγωγή *La vita davanti a sé* που γυρίζεται από το γιό της, Edoardo Ponti στην αγαπημένη της Νάπολη. Η ταινία διανέμεται από την ψηφιακή πλατφόρμα Netflix. Τα 63 χρόνια που μεσολάβησαν, άλλαξαν τα πάντα εκτός από τη συγκίνηση που προκαλεί ο κινηματογράφος σε όσους τουλάχιστον είναι πρόθυμοι για κάτι τέτοιο.

Στα τέλη της δεκαετίας του '50, η Ελλάδα προσπαθούσε να επουλώσει τα τραύματα του Εμφυλίου, να προβάρει το τουριστικό της φόρεμα, προσελκύοντας αλλοδαπούς, κρύβοντας τη βαθιά φτώχεια του ρημαγμένου τρόπου, προβάλλοντας την ιστορικότητα και τα ασυνήθιστα, για δυτικούς και βόρειους, φυσικά κάλλη του τόπου.

Θέρος 1957, Αστέρια Γλυφάδας και η Φαίδρα ψάχνει τις ευκαιρίες, για ένα μέλλον μακριά από τη μιζέρια.

Στην ταινία «Το παιδί και το Δελφίνι», υπάρχουν εικόνες, από την Ακρόπολη των Αθηνών, τη Ρωμαϊκή αγορά, τη Γλυφάδα, την Επίδαυρο, τα Μετέωρα, τον Πειραιά και ασφαλώς την Ύδρα. Είναι μιας πρώτης τάξεως προβολή που σίγουρα αποτέλεσε το έναυσμα σε αρκετούς για μια επίσκεψη στον τόπο μας. Οι εικόνες από εκείνη την εποχή μας αποκαλύπτουν μια άλλη πατρίδα.

Την ίδια εποχή η Λεωφόρος Καβάλας, στο βάθος ο Λυκαβηττός, και πίσω από τους αραμπάδες ο περήφανος τσολιάς καλωσορίζει τους επισκέπτες. Ο Dr. J. Calder κουβαλά πάνω στο φορτηγό τα αρχαία ευρήματα.

Η Ιταλίδα καλλονή κλέβει την παράσταση ως εικόνα, ως θηλυκό και ως τραγουδίστρια, καθώς πέρα από τα αγγλικά που ομιλεί στην ταινία, τραγουδά στα Ελληνικά τη σύνθεση του Τάκη Μωράκη σε στίχους της Δανάης Στρατηγοπούλου «Τι είναι αυτό που το λένε αγάπη» συνοδεύοντας την κιθάρα του Τόνυ Μαρούδα.

Το 2020, την τελευταία, μέχρι στιγμής, ταινία που πρωταγωνιστεί η S. Loren κλείνει ένα τραγούδι της Laura Pausini, το Io Sì, σχεδόν a cappella καθώς η φωνή κυριαρχεί πάνω στα λιγοστά όργανα. Αν και έχει άλλο περιεχόμενο και διαφορετικό μήνυμα, από το κομμάτι του Τ. Μωράκη, έχει το πολύ κοινό στοιχείο ότι δένει απόλυτα με το περιεχόμενο της ταινίας. Το είχε παίξει και ο Γ. Πετριδης στο Α' μέσα στο φετινό χειμώνα.

μια γυναίκα που ήρθε από την Αφρική και έζησε στην Ελλάδα για 20 χρόνια

και να μην είναι η ίδια με την γυναίκα που ήρθε από την Αφρική και έζησε στην Ελλάδα για 20 χρόνια